

Anne Baastrups tale ved mindedemonstrationen på 20-årsdagen for Soyas død

Taler

Anne Baastrup
Formand for Retsudvalget for
Socialistisk Folkeparti

Dato

8. oktober 2003

Sted

Rådhuspladsen, København

Hvordan kan et drab på et barn være ærefuldt? Hvordan kan drabet på et menneskes drømme, forhåbninger, livsmod og nysgerrighed være ærefuldt? Hvordan kan et voksent menneske ved sine fulde fem beslutte sig for at dræbe en pige eller kvinde, fordi hun lever sit liv? Og bagefter kalde det for et spørgsmål om ære?

Børn er ikke familiens ejendom! Kvinden er ikke mandens ejendom! Når vi får børn, så får vi dem til låns. Når vi får børn, får vi ansvar for at frisætte dette lille menneske i verden.

Vi får ikke revselsesret. Vi får ikke ejerskab. Og fordi vi har givet vores børn liv, har vi ikke fået ret til at fratage dem livet, fordi de ikke gør, som vi siger, de skal.

Der findes ikke noget sådant som æresdrab. Jo, jeg kender jo godt de historiske og kulturelle forklaringer på fænomenet. Jeg kan da også godt rent intellektuelt forstå den historiske og kulturelle logik, der ligger bag forklaringerne på æresdrab. Men det gør det bare ikke hverken bedre eller rigtigere. Der findes

ikke noget sådant som æresdrab.

Den logik, der ligger bag de såkaldte æresdrab, er syg. For med både følelserne og med hele min fornuft står det mig lysende klart, at de såkaldte æresdrab er det mest horrible udtryk for en mandsdomineret verden, som ser på kvindeskønnet som noget, der ikke kan tage vare på sig selv. En tradition, der tillader eller opfordrer til de såkaldte æresdrab, er udtryk for en forkvaklet opfattelse af kvinders seksualitet.

Det er en tradition, som nægter kvindeskønnet retten til at forvalte sine følelser selvstændigt. Og det er en tradition, som højst raffineret giver kvinden en status som noget særligt, specielt og ærefuldt, men som bruger det særlige, det specielle og det ærefulde til at kvæle kvinden og hendes selvstændighed.

Den situation for kvinden kan lignes med en smuk og ædel fugl i et bur. Når fuglen vil ud, så fremstilles buret som beskyttelse og omsorg. Stikker fuglen af – så er det med døden som indsats.

Der er ikke noget ærefuldt ved de såkaldte æresdrab.

Jeg vil have at alle borgere skal myndiggøres. Jeg vil have at alle børn – uanset køn – skal være frie, selvstændige individer. Det er et fælles, samfundsmæssigt ansvar at imødegå alle de områder af tilværelsen, hvor der er umyndiggørelse,

undertrykkelse og diskrimination.

Det gælder også de familier, der følger en tradition for de såkaldte æresdrab. Vi vil ikke have det.

Vi vil ikke acceptere undertrykkelsen af kvinden. Vi vil ikke acceptere, at kvindens ret til eget liv, til kærlighed, seksualitet og samliv skal bestemmes af familien. Vi vil ikke acceptere den umenneskelige og fortidsagtige åndsformørkethed, som forklares med tradition, kultur eller religion.

Vi vil have frie, myndige kvinder med anden etnisk baggrund, som har styrken til at møde verden, som den er, her i det 21. århundrede, og som ikke skal være bundet af forældede normer og syge værdier. For det er ikke kvindens interesse, det er ikke kvindens ære eller skam, der er til debat, når vi står her i dag i protest mod de såkaldte æresdrab.

Dét, der er til debat, det er en patriarkalsk og kvindeundertrykkende praksis. Dét, der er til debat, er magt. Dét, der er til debat, det er, om etniske kvinder skal leve et liv på sidelinien, og om mændene fortsat skal have al magten i familien. Eller om frigørelsen, selvstændigheden og ligestillingen skal holde sit indtog.

Vi har alle et ansvar. Alle I kvinder med anden etnisk baggrund har selv et ansvar. I skal hæve røsten, I skal kæmpe kampene. Men I skal ikke kæmpe dem

alene.

For dette er nok et problem, som nogle kvinder står konfronteret med i deres eget liv. Men det er et samfundsanliggende at gøre op med det. Det er det i Danmark, det er det i Iran, det er det i Tyrkiet, og det er det [i] Somalia.

Vi må nu tage det opgør med vaneforestillinger. Vi må tage det opgør med religiøse forestillinger, som er løbet helt af sporet. Vi må tage det opgør med vanvittige traditioner. Vi tager et lille opgør her i dag. I morgen fortsætter vi kampen – sammen.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tale-ved-mindedemonstrationen-i-anl-af-soyas-doed>